

Na świętej uczcie Baranka

sł.: LG t. II
m.: ks. Z. Bernat

1. Na świę- tej ucz - cie Ba - ran - ka, o - dzia - ni w sza - ty zba - wie - nia,

prze - byw - szy Mo - rze Czer - wo - ne, ku czci Chry - stu - sa śpie - waj - my.

2. Bo Jego Ciało nas karmi,
Na krzyżu za nas wydane,
A Jego Krwią napojeni,
Żyjemy odtąd dla Boga.
3. Gdy Noc paschalna nadeszła,
Mściciela miecz nas ominął
I wtedy Pan nas wyzwolił
Spod władzy księcia ciemności.
4. Już Chrystus Paschą jest naszą
I szczerą prawdę zaczynem,
Niewinnym Bożym Barankiem,
Co siebie złożył w ofierze.
5. O, jakże cenna ofiara,
Przez którą piekło jest starte,
A lud wychodzi z niewoli,
By pełnię życia odzyskać.
6. Już Chrystus grób swój porzucił,
Zwycięski wraca z otchłani,
A gdy uwięził szatana,
Otworzył niebo dla wszystkich.
7. O stań się, Jezu, dla duszy
Radością Paschy wieczystej
I nas, wskrzeszonych Twą mocą,
Do swego przyłącz orszaku.
8. Niech Ciebie, Panie promienny,
Powstały z martwych po męce,
I Twego Ojca, i Ducha
Wysławia rzesza zbawionych. Amen.

Zamieszczono w serwisie www.giszowiec.org

Źródło:

Exsultate Deo nr 465, wyd. 238, © Wydawnictwo Światło-Życie, Kraków 2004

www.wydawnictwo.oaza.pl